

23/5/02

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE
BESCHERMING ALS MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

**DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN BUITENLANDS BELEID,**

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, § 1, I, 7 ;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 14 juni 2001 houdende ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 06 december 2001,

BESLUIT :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976, gewijzigd bij decreten van 22 februari 1995 en 8 december 1998:

Omwille van het algemeen belang gevormd door zijn historische en historische, in casu architectuurhistorische waarde:

- als monument:

PAND, MAASTRICHTERSTR.17, gelegen te Tongeren (Tongeren), Maastrichterstraat 17;

bekend ten kadaster:

Tongeren, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 955P.

Omwille van het algemeen belang gevormd door zijn historische en historische, in casu architectuurhistorische waarde:

- als monument:

Panden, Kloosterstraat 6-8-10, gelegen te

Tongeren (Tongeren), Kloosterstraat 10, 6, 8;

bekend ten kadaster:

Tongeren, 1e afdeling, sectie C, perceelnummer(s) 955M.

Art. 2.

Dient te worden beschermd als monument omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en historische, in casu architectuurhistorische waarde:

TONGEREN: voormalig kanunnikenhuis IX, gelegen Maastrichterstraat 17.

De historische waarde wordt als volgt omschreven:

Dit pand is één van de twaalf kanunnikenhuizen die werden opgericht langs de beide zijden van de Maastrichterstraat, in de onmiddellijke omgeving van de kapittelkerk, buiten het eigenlijke monasterium.

Het negende kanunnikenhuis was het tweede van de reeks huizen ten zuiden van de Maastrichterstraat, op percelen die rechtstreeks grensden aan het noorderkerkhof van de collegiale. De oude zuidergrens van het terrein werd oorspronkelijk gemarkeerd door de 12de-eeuwse omwalling van het monasterium. De middeleeuwse woning werd aangeduid als *domus nove ad puteum*. De put bevond zich aan het begin van de Kloosterstraat, werd vervangen door een pomp in de 19de eeuw en uiteindelijk verwijderd.

De eerste bewoner en mogelijk ook bouwheer van het primitieve *domus nove* was kanunnik Alemannus. Het pand werd vrijwel ononderbroken bewoond door kanunniken, fungeerde in de 15de eeuw als dekenij, brandde gedeeltelijk af in 1677, werd gerestaureerd door kanunnik Charles Coenen na 1691 en volledig herbouwd door kanunnik Lambert-Jaques-Charles-Barthélémi Magnée.

Vanaf de Luikse Revolutie fungeerde het huis als ontvangstwoning van de stad. In de jaren '1790 fungeerde het als residentie van de patriottische generaal-majoor Donckier de Donceel en zijn adjudanten, in het begin van de 19de eeuw logeerde de koning van Zweden er een tijdje. Nadat plannen om het huis om te vormen tot stadhuis verwaterden, kwam het in handen van particulieren, die het progressief uitbreidden en verbouwden. Het huis werd intern opgedeeld en aan de zijde Kloosterstraat in een nieuwe straatwand opgenomen. De oude binnenkoer werd quasi volledig gedicht.

De historische, in casu bouwhistorische waarde wordt als volgt omschreven:

Ruim herenhuis van acht traveeënhalve bouwlaag onder een zadeldak, met een laat-18de – tot vroeg 19de – eeuwse, classicistische ordonnantie, waarbinnen niettemin nog duidelijke sporen van een (veel) oudere kern bewaard bleven, onder de vorm van breukstenen kelderwanden met mergelstenen nissen, evenals een ingekapseld bakstenen parement met fries op zolderniveau. Het gebouw is extern geüniformiseerd door middel van bakstenen lijstgevels met rechthoekige muuropeningen en kalkstenen details. De linkse topgevel, aan straatzijde, werd in de late 19de eeuw omgezet in lijstgevel; façade en zijgevel werden daarop gecementeerd. Intern is vooral het gelijkvloers vermeldenswaardig. Hier bleef de oostelijke partij quasi intact; de westelijke werd sterk aangetast ten gevolge van de 19de-eeuwse gedeeltelijke commercialisering van het pand. Het authentieke deel wordt gevormd door een suite van vier sterk symmetrisch gestructureerde ruimten met een originele (neo) klassieke afwerking : een vestibule met tenvormige stuczoldering en drie salons met houten vloeren, enkel en dubbele paneeldeuren, houten lambriseringen, stucdecoratie en spiegels op de wanden en zolderingen, imposante marmere schoorstenen.

Dienen te worden beschermd als monument omwille van het algemeen belang gevormd door de historische en historische, in casu architectuurhistorische waarde :

TONGEREN : panden Kloosterstraat 6 – 8 en 10.

De historische, in casu architectuurhistorische waarde wordt als volgt omschreven :

Twee panden, opgericht in de late 19de eeuw ter afboording van de voormalige binnenhof van het negende kanunnikenhuis en ter opwaardering van de Kloosterstraat, een 19de -eeuws composiet van een onbelangrijke zijstraat en een gedeelte van het oude noorderkerkhof van de basiliek.

Kloosterstraat 6 is een dubbelhuis in electische stijl uit 1894; vijf traveeën en drie bouwlagen onder een mansardedak met ver overkragende kroonlijst op sierlijke consoles. Het huis is gebouwd op de plaats van het oude koetshuis, waarvan een stukperament met getoogde poortopening waard bleef.

Kloosterstraat 8 – 10 is een neoklassiek pand met gecementeerde façade, waarin een middenrisaliet is uitgewerkt, geaccentueerd door pilasters. Het gebouw is opgericht in 1874 als bijgebouw van het voormalige domus nove. Van het monumentale parement bleef enkel de laterale inkomdeur bewaarde en vensters op de verdieping. Het gelijkvloers sneuvelde grotendeels door de omvorming tot winkel, waartoe ook de ganse achterliggende binnenhof werd overdekt.

Art. 3. Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

- A. De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 23-05-2002

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden,
Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid,

Paul VAN GREMBERGEN